

אבל בשטרות **א.א.** פ"י בקונטרס דקיימי לגזוינא ודילמא לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמכין אעדי חמימה והוא מוויף כחז העליון וחותם העדים עומד במקומו ופירושו דחוק דלמא יש לנו לטעות ולסמוך על עדי חמימה בדבר שיכול לזייף ונראה לרבינו יצחק לטעמא משום דגזירת הכתוב הוא דלא מכשירי בשטרות אפילו לאלתר דבעינן ראוי לעמוד ימים רבים ורבי יוחנן אמר אפילו בשטרות דר' יוחנן לטעמיה דאפילו עד עשרה ימים מידבר דכירי והא דפריך והא כתיב למען יעמדו ימים רבים היינו משום דסלקא דעמין דקרא למעוטי שטרות קאמי דאי לאו הכי למאי אתא ומשני לעצה טובה אתא ^א ועוד י"ל דדוקא בגיטין קאמר רבי יוחנן דעד עשרה ימים דכירי אבל בשטרות שיש רוב מנאים לא דכירי ודוקא לאלתר מכשיר והשתא פריך שפיר והא בעינן ראוי לעמוד ימים רבים ואפילו לאלתר אין להכשיר ^ב וא"ת לר' אלעזר דאמר אבל בשטרות לא מצי שגא מאין עליו עדים דתנן בפ' בתרא (לקמן פו.) דלר'

ר' אלעזר היא. דאמר חמימת הגט אינה מן התורה ולא סגי למיטציה בלא עדי מסירה דאינהו הוא דעבדי כריתות דעל כרחיך בעינן עדים דילפינן (לקמן דף טז.) ערוה דבר דבר מממון והלכך לא חיישינן לדלמא מוויפא דהא אמרן כריכי למיקרייה ואי הוה ביה תנאה אינהו ידעי ומ"ד עדי מסירה עיקר הצאה לינשא כריכה להביא עדים שנמסר לפניהם. אבל לר' מאיר דאמר לא בעינן עדי מסירה איכא למימש לזיופא דמאן דסמין אעדי חמימה אשה הצאה לינשא בגט אינה מציאה לפנינו עדים החמומים זו אם יש מכירים בחמימתן ואם יש תנאה ויזיפתיה ור' יוחנן אמר יאפי' מכאן עד עשרה ימים דאם איתא דהוה ביה תנאי מידבר דכירי ואמר ר"א ילא הכשיר ר"א אלא בגיטין אבל בשאר שטרות לא דכתי' ונתתם בכלי הרש למען יעמדו ימים רבים ורבי יוחנן אמר אפי' בשטרות והכתיב למען יעמדו ימים רבים התם ^א עצה טובה קמ"ל: **ב.ת.נ.י.** והכל כשרין לכתוב את הגט אפי' הרש שומה וקטן ^א האשה כותבת את גיטה והאיש כותב את שוברו שאין קיום הגט אלא בחותמו: **ג.ו.** והא לאו בני דיעה נינהו אמר רב הונא והוא

א) וליעל ט: וש"נ,
ב) ועירובין לט: וש"נ,
ג) לעיל כח. [נעויות פרק ב
מ"ג]. ד) לקמן פו: ד"ה
גובה וליעל ג: ד"ה וגובה
ועי"ש בתוס', ט) רש"ש
מומק מינת שוטה,

מוסף רש"י

האשה כותבת את גיטה. ומקילה ליה לבעל והכי לה מילה (ע"ד כ"א). והאיש כותב את שוברו. פירוש הכתובה שפרע ומקילה לשהיה היא מחמתם עדים ומוסרו לו לראיה בדו (סו.).

מוסף תוספות

א. שיכתוב כדבר שאינו יכול להודוין ולהתירם עליו עדים, שאם ימרונו עדי מסירה או ילכו להם, דהסגי ל' בקיום חותמיו. טעמיה. ב. כיון דאינו ראוי לעמוד. מוס' הא"ש. ג. שהחכם דבר שיכול להודוין בו. כשכ"א. ד. דבעינן ראוי לעמוד ימים רבים. מוס' קידושין ט. ד"ה אנוני עשור קדמוני. ו. שעשור לגרש בו את האשה לפי שעה. ז. ואינו עשור מוס' קידושין ט. ד"ה נתנ. ח. ולא ידעי לכתוב לשמה. מוס' הא"ש. ט. שחיתותן כשרה. י. ונתן היא, ובשפתתא קמיתא דחולין קרי לאחריה וראוי אותם גדול עומד על גביה. מוס' הא"ש. יא. אלמא דאינו דאחריה וראוי אותן לאו כונה היא. וי"ל. שפ"ק. יב. [ו]הוי כונה להכשיר הגט ע"י, שאחר צירוי של גדול הוא נמשך. שפ"ק. יג. כלומר, הסופר, משום דרוב אנשים אינן בקיין לכתוב גיטין. מוס' הא"ש. יד. אפי' שכתב הסופר ליש אשה ידועה ואח"כ נבלע הבעל וגרשה. יט. ממתני' דהכתוב טופסי גיטין דסתמא לאו לשמה קאי ומשמע דפסיל ל'י בכל ענין אפי' עשאו לשם אשה זו כיון שלא צוה הבעל, וחשיב ל'י סתמא. מוס' הא"ש. אבל כל שנעשה בצוואת הבעל, בחי' סגן. מע"ש. יז. לאו משום וכתב קאמר אלא. מוס' הא"ש. יח. לקבל גט אשה מיד בעלה לפי שאינו בתורת גיטין וקידושין. מוס' הא"ש. יט. אפי' דלא בעיא שליחות. מוס' הא"ש. יז. מדרבנן. מוס' הא"ש. כ. א. משמע דהוה פשיטא ל'י דגזר ר"מ כתיבה שלא לשמה אטו חתימה. מוס' הא"ש.

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמכין אעדי חמימה והוא מוויף כחז העליון וחותם העדים עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא צירמיה בשטרי מוכר: **ב.ת.נ.י.** ואפי' הרש שומה וקטן. בגמ' מפרש לה: **כופנה אם גיטה.** ומקנתו לבעל וחוזר ומוסרו לה לגירושין: **שוברו.** שובר פירושן כותבה היה לה לכותבו ולמוסרו לו להיות לו לראיה: **ג.ו.** והא לאו בני דיעה נינהו. ולא ידעו לכתוב לשמה: והוא

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמכין אעדי חמימה והוא מוויף כחז העליון וחותם העדים עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא צירמיה בשטרי מוכר: **ב.ת.נ.י.** ואפי' הרש שומה וקטן. בגמ' מפרש לה: **כופנה אם גיטה.** ומקנתו לבעל וחוזר ומוסרו לה לגירושין: **שוברו.** שובר פירושן כותבה היה לה לכותבו ולמוסרו לו להיות לו לראיה: **ג.ו.** והא לאו בני דיעה נינהו. ולא ידעו לכתוב לשמה: והוא

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמכין אעדי חמימה והוא מוויף כחז העליון וחותם העדים עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא צירמיה בשטרי מוכר: **ב.ת.נ.י.** ואפי' הרש שומה וקטן. בגמ' מפרש לה: **כופנה אם גיטה.** ומקנתו לבעל וחוזר ומוסרו לה לגירושין: **שוברו.** שובר פירושן כותבה היה לה לכותבו ולמוסרו לו להיות לו לראיה: **ג.ו.** והא לאו בני דיעה נינהו. ולא ידעו לכתוב לשמה: והוא

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמכין אעדי חמימה והוא מוויף כחז העליון וחותם העדים עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא צירמיה בשטרי מוכר: **ב.ת.נ.י.** ואפי' הרש שומה וקטן. בגמ' מפרש לה: **כופנה אם גיטה.** ומקנתו לבעל וחוזר ומוסרו לה לגירושין: **שוברו.** שובר פירושן כותבה היה לה לכותבו ולמוסרו לו להיות לו לראיה: **ג.ו.** והא לאו בני דיעה נינהו. ולא ידעו לכתוב לשמה: והוא

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמכין אעדי חמימה והוא מוויף כחז העליון וחותם העדים עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא צירמיה בשטרי מוכר: **ב.ת.נ.י.** ואפי' הרש שומה וקטן. בגמ' מפרש לה: **כופנה אם גיטה.** ומקנתו לבעל וחוזר ומוסרו לה לגירושין: **שוברו.** שובר פירושן כותבה היה לה לכותבו ולמוסרו לו להיות לו לראיה: **ג.ו.** והא לאו בני דיעה נינהו. ולא ידעו לכתוב לשמה: והוא

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמכין אעדי חמימה והוא מוויף כחז העליון וחותם העדים עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא צירמיה בשטרי מוכר: **ב.ת.נ.י.** ואפי' הרש שומה וקטן. בגמ' מפרש לה: **כופנה אם גיטה.** ומקנתו לבעל וחוזר ומוסרו לה לגירושין: **שוברו.** שובר פירושן כותבה היה לה לכותבו ולמוסרו לו להיות לו לראיה: **ג.ו.** והא לאו בני דיעה נינהו. ולא ידעו לכתוב לשמה: והוא

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמכין אעדי חמימה והוא מוויף כחז העליון וחותם העדים עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא צירמיה בשטרי מוכר: **ב.ת.נ.י.** ואפי' הרש שומה וקטן. בגמ' מפרש לה: **כופנה אם גיטה.** ומקנתו לבעל וחוזר ומוסרו לה לגירושין: **שוברו.** שובר פירושן כותבה היה לה לכותבו ולמוסרו לו להיות לו לראיה: **ג.ו.** והא לאו בני דיעה נינהו. ולא ידעו לכתוב לשמה: והוא

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמכין אעדי חמימה והוא מוויף כחז העליון וחותם העדים עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא צירמיה בשטרי מוכר: **ב.ת.נ.י.** ואפי' הרש שומה וקטן. בגמ' מפרש לה: **כופנה אם גיטה.** ומקנתו לבעל וחוזר ומוסרו לה לגירושין: **שוברו.** שובר פירושן כותבה היה לה לכותבו ולמוסרו לו להיות לו לראיה: **ג.ו.** והא לאו בני דיעה נינהו. ולא ידעו לכתוב לשמה: והוא

פסקי רי"ד

רבי אלעזר הוא דאמר עדי מסירה כרתי. פ"י אפי' שיש עדי חתימה לא סגי בלא עדי מסירה וכיון דצריכי למיקרייה ליכא למיחש למדי. ואמר רבי אלעזר לא הכשיר [רי"א] אלא לאלתר אבל מכאן ועד י' ימים לא דלמא הוה ביה תנאה וזיזיפתיה פ"י ואפי' שבאין עדי מסירה לכי"ד ומעיריהם שבפניהם מסרו לה חיישינן שמא שכחו העדים התנאי ויחנן זוכרים אותו ורבי יוחנן אמר אפילו מכאן ועד י' ימים אם איתא דהוה ביה תנאה מידבר דכירי ולא חיישינן לשכחה וק"ל ר' אלעזר ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן דהוה רבי: **מתני'** הכל כשרים לכתוב את הגט אפילו חרש שוטה וקטן. בגמ' פריך והא לאו בני דיעה נינהו: האשה כותבת את גיטה פ"י ומסרה לה לבעל וחוזר ומסרה לה לישם גירושין והאיש כותב את שוברו פ"י שובר פירושן כותבה שהאשה היה לה לכותבו ולמוסרו לו להיות לו לראיה: שאין קיום הגט אלא בחותמו: הכל כשרים להביא את הגט חוץ מחרש שוטה וקטן וסומא ונכרי פ"י דבני שליחות איש (בעל [כתוב] ולא קטן ובשליחות נפקא לן בפ"ב בקידושין בשמעתא קמיתא מריקתא איש שה לבית אבות דאחור לוקח לכולן. נכרי נמי לאו בר היתרא נינהו דאין להן תורת גיטין וקידושין וברמי' דלנפשיה לא חזי לא מצי למיעבד שליחותא לאחרני: קבל הקטן והגדיל חרש ונתפס פתוח סומא ונתפתח שוטה ונתפתח נכרי ונתגיייר פסול אבל פקח ונתחרש וחזר ונתפתח פתוח ונתסתמא וחזר ונתפתח שפוי ונתשתה וחזר ונתשתה כשר זה הכלל כל שתחילתו וסופו לדעת כשר: והא לאו בני דיעה נינהו פ"י ורחמנא אמר וכתב לה לשמה והני לית להו כוונה אמר רב הונא